

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Behandlingen af det Forslag til Lov om Sagførervæsenet, som blev forelagt Rigsdagen i Samlingen 1879—80, (Rigsdagstidende 1879—80 Anhang A. Sp. 2431—2462), blev ikke ført til Ende, idet Forslaget, efter at være fremsat i Landsthinget og efter i dette Thing at være undergivet 1ste Behandling, blev henvist til et Udvalg, som først under 20de Juli 1880 kort forinden Samlingens Slutning naaede til at afgive Betænkning, (jfr. Rigsdagstidende 1879—80 Anhang B. Sp. 2105 ff.). De stærkt divergerende Ansuelser, som ved Forslagets 1ste Behandling og i Udvalgets Betænkning gjorde sig gjældende, viste imidlertid, at der ikke den Gang kunde være synderligt Haab om at gennemføre en Lov om dette Æmne, og Ministeriet fandt derefter foreløbigt at burde stille Sagen i Bero for at afvente, om de Ulemper, der havde viist sig ved den gjældende Ordning af Sagførervæsenet, efterhaanden ved Forholdenes egen Udvikling maatte fortage sig. Dette er ikke blevet Tilfældet; Antallet af Sagførere (navnlig Overrettsagførere og Underrettsagførere) er stedse steget, idet Tilgangen, saaledes som det vil fremgaa af den efterstaaende efter Statshaandbøgerne udarbejdede Optælling af Sagførerne i hvert af Aarene 1880—88, har været langt større end Afgangen, og det turde nu være blevet indlysende, at det vilde være en Illusion at vente, at Juristerne skulde lade sig affrætte fra at søge ind i Sagførerstanden paa Grund af dennes Overfyldning, idet Forholdet allerede i en Aarrække har været det, at Antallet af Sagførere langt har oversteget Behovet. Under disse Omstændigheder har man ikke troet at burde undslaa sig for at efterkomme et fra Hovedbestyrelsen for den danske Sagførerforening til Justitsministeriet indgivet Andragende, hvori der under Henvisning til den omtalte altfor stærke Tilgang anholdtes om, at Ministeriet atter vilde gjøre Forsøg paa ad Lovgivningsveien at tilvejebringe en ny Ordning af de Sagførervirkomheden vedrørende Forhold, og det saa meget mindre, som det maa erkjendes, at der fremdeles findes Trang til en Supplering af Lovgivningen om Sagførervæsenet ogjaa i de tvende andre Henseender, som vare gjorte til Gjen-

stand for Behandling ved det af Ministeriet i Samlingen 1879—80 fremsatte Lovforslag, nemlig Reglerne om Ophør af Sagførervirkomhed og Sagførernes Organisation under Sagførerraad, der ere i Besiddelse af en vis Disciplinarmyndighed, og til hvilke Private kunne henvende sig om Afgjørelse af saadanne Tvistigheder med Sagførere, som efter deres Bestaafenhed mindre vel egne sig til at indbringes for Domstolene. Der er vel i sidstnævnte Henseende gjort et Forsøg paa at afhjælpe Manglerne ved Oprettelsen af den nævnte Sagførereforening, der er inddelt i Kredse, hver med sin Bestyrelse, saaledes at samtlige Kredsbestyrelser sortere under en fælles Hovedbestyrelse for hele Landet, idet disse Bestyrelser ere bestemte til at virke paa lignende Maade og saaledes i hvert Fald for en Del at erstatte de ved det oftnævnte Lovforslag foreslaaede Sagførerraad. Men selv bortset fra, at denne Forening kun tæller c. 2/3 af Sagførerstanden blandt sine Medlemmer, samt at det staar ethvert Medlem frit for ved Udtrædelse at unddrage sig vedkommende Bestyrelses Myndighed, saa snart denne maatte være ham generende, er det ikke sandsynligt, at det vil lykkes bemeldte private Forening at vinde en saadan Autoritet, at Folk udenfor Sagførerstanden i større Omfang ville indbringe for de vedkommende Bestyrelser de Tvistigheder, som maatte opstaa mellem dem og de af dem benyttede Sagførere, hvortil kommer, at de Kjendelser, som affiges ikke ere egzible og kun forbindende for de Paagjældende i Kraft af disses privat afgivne Villieserklæringer om at ville underkaste sig de paa denne Maade trufne Afgjørelser.

Ministeriet har derefter ved Udarbejdelsen af foranstaaende Lovforslag i det Væsentlige optaget de samme Bestemmelser, som vare foreslaaede i det ældre Lovforslag, idet man dog har foretaget forskellige Endringer, hvorved der paa flere Punkter er taget Hensyn til, hvad der i sin Tid blev foreslaaet af Landsthingsudvalgets Flertal. Næst derfor iøvrigt at henviser til de Bemærkninger, som ledsagede Ministeriets ovennævnte ældre Lovforslag, skal Ministeriet særligt med Hensyn til de Punkter, hvori nærværende Forslag afviger fra hint, bemærke Følgende.